

der altsaa et overskydende Beløb, idet der ved Februar-Pristallet opstaar en ikke paa-regnet Besparelse for Statskassen, der endda er noget større end den, der her gives Afkald paa, saa at det overskydende Beløb, der er til Raadighed til Imødegaaelse af Udgifterne paa Tillægsbevillingsloven for 1923—24, forøges med 1 Mill. Kr., og dog den tilsigtede Dækning opnaas. Jeg skal bemærke, at de ugifte Tjenestemænd, der faar Ophold med fuld Forplejning ved den Statsinstitution, i hvis Tjeneste de arbejder, uden Hensyn til Alderen regnes til den yngre Klasse, altsaa dem under 35 Aar, og at Konjunkturtillæget til forældreløse Børn, der efter Tjenestemandslovens § 69 højst oppebærer et Grundbeløb paa 270 Kr. aarlig, skal beregnes efter Sats A, altsaa med det højeste Beløb, Hvad Sted-tillæget angaar, foreslaas det uforandret bevaret.

Jeg skal endvidere fremsætte *Forslag til Lov om Omsætningsafgift af Chokolade- og Sukkervarer m. m.* Jeg maa ønske denne Lov uforandret bevaret, da der her foreligger et i høj Grad egnet Beskatningsobjekt, og da Loven synes at ville indbringe i det væsentlige de 10 Mill. Kr., som er paaregnet. Klagerne, som i saa rigt Maal har været rettet mod denne Lov, har da ogsaa væsentligt taget Sigte paa Kontrollen, som man vedvarende anser for at være alt for streng. Jeg skal her bemærke, at det er jo overordentlig mange smaa Virksomheder, det her drejer sig om. Efter de fremkomne Anmeldelser var der i Juli Kvartal 1922 733 Fremstillingsvirksomheder, som i det nævnte Kvartal har tilvirket henimod 3 Mill. kg, nøjagtigt 2 950 000 kg. Heraf har imidlertid de 79 Fremstillingsvirksomheder tilvirket 2 723 000 kg og de resterende 654 Virksomheder kun 226 000 kg. Det vil altsaa ses, at der her er Tale om en lang Række Virksomheder, som kun tilvirker et forholdsvis ubetydeligt Kvantum hver.

Der har været klaget over, at Loven begunstigede udenlandsk Indførsel. Jeg tror, dette er en uberettiget Klage. Loven indfører jo de samme Kontrolbestemmelser for importerede Varer som for Varer, der er tilvirket her i Landet, og Statistikken synes da heller ikke at bekræfte denne Klage. For Juli Kvartal i 1922 indførtes der kun ca. 19 pCt. mere end i Juli Kvartal 1921, og det er en ganske naturlig Ting, fordi Indførselen særlig forceredes navnlig i de Uger, der gik forud for Skattens Indførelse. Det maa tilmed tilføjes, at efter foretagen Undersøgelse har det væsentligt været Mer-indførsel fra valutasvage Landet, der her

har været Tale om, og det er jo et Fænomen, som ogsaa møder os i andre Industrier. Den Tanke har ofte været fremsat, om ikke man kunde slippe for de strenge Kontrolbestemmelser ved at gaa over til en Raastoftold, saaledes at de Raastoffer, der benyttes ved Tilvirkningen af Chokolade- og Sukkervarer, beskattedes, saa at man kunde give Afkald paa Kontrolbestemmelserne. Jeg har ladet dette Forhold undersøge, men der er meget væsentlige og berettigede Indvendinger herimod. For det første maatte disse Raavarer underkastes en overordentlig høj Beskatning for at naa op til det Beløb, her er Tale om, ca. 10 Mill. Kr.; man maatte da op paa en Beskatning af ca. 100 pCt. af Værdien, og naar Kontrolbestemmelserne samtidig skulde ophøre, vilde der være en overordentlig stor Fristelse, navnlig for de mange smaa Fremstillingsvirksomheder, til at gaa udenom Loven. Desuden vilde det ogsaa have til Følge, at de mange private Forbrugere af disse Varer først og fremmest af Sukker vilde komme op paa en uforholdsmæssig høj Beskatning, som slet ikke har været tilsigtet. Dernæst vilde man ikke faa den Værdibeskatning, som det har været Meningen at gennemføre, og som jeg i det hele har tilstræbt at gennemføre i de forskellige Love om Luksusbeskatning, jeg har foreslået og faaet gennemført her i Rigsdagen. Ved Fakturabeskatning naar man dette, idet det er Fakturaværdien, der er afgørende for Beskatningen, og den høje Beskatning rammer derfor de dyrere Luksusvarer, medens de billigere Varer slipper billigt. Omvendt vilde det gaa, hvis man indførte en Raastofbeskatning. Denne maatte nemlig være saa høj, at den vilde ramme de billige Varer ganske overvættets haardt i Sammenligning med Luksusvarerne, som kun vilde blive ramt særdeles lempeligt. Man maa jo erindre, at det her ikke saa meget er de anvendte Raastoffer, det drejer sig om, som hele Fremstillingsmaaden af disse Luksusartikler, det er den Merværdi, som derigennem opnaas, der gør Varen til Luksusvare, det er den, der rammes ved Fakturabeskatningen, men den vilde ikke rammes ved en Raastofbeskatning. Lovforslaget bygger altsaa vedblidende paa Fakturabeskatningens Grund. I Lovforslaget er bibeholdt de Lempelser — og det var meget betydelige Lempelser —, som ønskedes indført i Loven ved dens Behandling i Fjor, særlig fra det konservative Folkeparti. Der har været rejst ret begrundede Indvendinger mod flere af disse Lempelser fra Kontrollens Side, men jeg har ikke desto